

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

18 юли 2013 година*

„Обжалване — Обща външна политика и политика на сигурност (ОВППС) — Ограничителни мерки, насочени срещу определени физически лица и образувания, свързани с Осама бен Ладен, мрежата на Ал Кайда и талибаните — Регламент (ЕО) № 881/2002 — Замразяване на финансови средства и икономически ресурси на лице, включено в списък, съставен от орган на Организацията на обединените нации — Включване на името на това лице в списъка, съдържащ се в приложение I към Регламент (ЕО) № 881/2002 — Жалба за отмяна — Основни права — Право на защита — Принцип на ефективна съдебна защита — Принцип на пропорционалност — Право на зачитане на собствеността — Задължение за мотивиране“

По съединени дела C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P

с предмет три жалби на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадени на 10 декември 2010 г.,

Европейска комисия, за която се явяват първоначално г-н P. Hetsch и г-жа S. Voelaert, както и г-н E. Paasivirta и г-н M. Konstantinidis, а впоследствие г-н L. Gussetti и г-жа S. Voelaert, както и г-н E. Paasivirta и г-н M. Konstantinidis, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, за което се явяват първоначално г-жа E. Jenkinson, а впоследствие г-жа S. Behzadi-Spencer, в качеството на представители, подпомагани от г-н J. Wallace, QC, г-н D. Beard, QC, и г-н Wood, barrister,

жалбоподатели,

подпомагани от:

Република България, за която се явяват г-н Бр. Заимов, г-н Цв. Иванов и г-жа Е. Петранова, в качеството на представители,

Италианска република, за която се явява г-жа G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от г-н M. Fiorilli, avvocato dello Stato, със съдебен адрес в Люксембург,

Велико херцогство Люксембург, за което се явява г-н C. Schiltz, в качеството на представител,

Унгария, за която се явяват г-н M. Fehér, г-жа K. Szijjártó и г-жа K. Molnár, в качеството на представители,

Кралство Нидерландия, за което се явяват г-жа C. Wissels и г-жа M. Bulterman, в качеството на представители,

* Език на производството: английски.

Словашка република, за която се явява г-жа В. Ricziová, в качеството на представител,

Република Финландия, за която се явява г-жа Н. Leppo, в качеството на представител,

встъпили страни по жалбите (по дела С-584/10 Р и С-595/10 Р),

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват г-н М. Bishop, г-жа Е. Finnegan и г-н R. Szostak, в качеството на представители,

жалбоподател,

подпомаган от:

Република България, за която се явяват г-н Бр. Заимов, г-н Цв. Иванов и г-жа Е. Петранова, в качеството на представители,

Чешката република, за която се явяват г-жа К. Najmanová, г-н Е. Ruffer, г-н М. Smolek и г-н D. Hadroušek, в качеството на представители,

Кралство Дания, за което се явява г-н L. Volck Madsen, в качеството на представител,

Ирландия, за която се явява първоначално г-н D. O'Hagan, а впоследствие г-жа Е. Creedon, в качеството на представители, подпомагани от г-н N. Travers, BL, и от г-жа Р. Benson, solicitor, със съдебен адрес в Люксембург,

Кралство Испания, за което се явяват г-н М. Muñoz Pérez и г-жа N. Díaz Abad, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

Италианска република, за която се явява г-жа G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от г-н М. Fiorilli, avvocato dello Stato, със съдебен адрес в Люксембург,

Велико херцогство Люксембург, за което се явява г-н С. Schiltz, в качеството на представител,

Унгария, за която се явяват г-н М. Fehér, г-жа К. Szíjjártó и г-жа К. Molnár, в качеството на представители,

Кралство Нидерландия, за което се явяват г-жа С. Wissels и г-жа М. Bulterman, в качеството на представители,

Република Австрия, за която се явява г-жа С. Pesendorfer, в качеството на представител, със съдебен адрес в Люксембург,

Словашка република, за която се явява г-жа В. Ricziová, в качеството на представител,

Република Финландия, за която се явява г-жа Н. Leppo, в качеството на представител,

встъпили страни по жалбата (по дело С-593/10 Р),

като другите страни в производството са:

Yassin Abdullah Kadi, за когото се явяват г-н D. Vaughan, QC, г-н V. Lowe, QC, г-н J. Crawford, SC, г-жа М. Lester и г-н Р. Eeckhout, barristers, г-н G. Martin, solicitor, както и г-н С. Murphy,

жалбоподател в първоинстанционното производство,

Френска република, за която се явяват г-жа E. Belliard, г-н G. de Bergues, г-н D. Colas, г-н A. Adam и г-н E. Ranaivoson, в качеството на представители,

встъпила страна в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: г-н V. Skouris, председател, г-н K. Lenaerts (докладчик), заместник-председател, г-н M. Ilešič, г-н L. Bay Larsen, г-н T. von Danwitz и г-жа M. Berger, председатели на състави, г-н U. Lõhmus, г-н E. Levits, г-н Ал. Арабаджиев, г-жа C. Toader, г-н J.-J. Kasel, г-н M. Safjan и г-н D. Šváby, съдии,

генерален адвокат: г-н Y. Bot,

секретар: г-жа A. Impellizzeri, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 16 октомври 2012 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 19 март 2013 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С подадените жалби Европейската комисия, Съветът на Европейския съюз и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия искат да се отмени Решение на Общия съд от 30 септември 2010 г. по дело Kadi/Комисия (T-85/09, Сборник, стр. II-5177, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което Общият съд отменя Регламент (ЕО) № 1190/2008 на Комисията от 28 ноември 2008 година за изменение за сто и първи път на Регламент (ЕО) № 881/2002 на Съвета за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени срещу определени физически лица и образувания, свързани с Осам бен Ладен, мрежата на Ал Кайда и талибаните (ОВ L 322, стр. 25, наричан по-нататък „спорният регламент“), в частта, в която този акт се отнася до г-н Kadi.

Правна уредба

Уставът на ООН

- 2 Съгласно член 1, параграфи 1 и 3 от Устава на Организацията на обединените нации, подписан на 26 юни 1945 г. в Сан Франциско (Съединени американски щати), част от целите на Организацията на обединените нации са „[д]а поддържа международния мир и сигурност“ и „[д]а постига международно сътрудничество при разрешаване на международните проблеми от икономическо, социално, културно или хуманитарно естество, както и при развиване и насърчаване зачитането правата на човека и основните свободи за всички, без разлика на раса, пол, език или вероизповедание“.
- 3 Съгласно член 24, параграф 1 от Устава на Организацията на обединените нации главната отговорност за поддържането на международния мир и сигурност се възлага на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации (наричан по-нататък „Съветът за

сигурност“). Параграф 2 от посочения член 24 предвижда, че при изпълнение на тези задължения Съветът за сигурност действа съгласно целите и принципите на Организацията на обединените нации.

- 4 По смисъл на член 25 от Устава на Организацията на обединените нации членовете на Организацията на обединените нации (ООН) се съгласяват да приемат и изпълняват решенията на Съвета за сигурност в съответствие с този устав.
- 5 Глава седма от Устава на ООН, „Действия в случай на заплахи срещу мира, нарушения на мира и актове на агресия“, определя действията, които да се предприемат в такива случаи. Член 39 от Устава, с който започва тази глава, предвижда, че Съветът за сигурност определя съществуването на такава заплаха, нарушение или акт и прави препоръки или решава какви мерки ще бъдат взети съгласно членове 41 и 42 от посочения устав за поддържането или възстановяването на международния мир и сигурност. Съгласно член 41 от същия устав Съветът за сигурност може да реши какви мерки, несвързани с употреба на въоръжена сила, трябва да бъдат приложени за изпълнение на решенията му и може да покани членовете на ООН да приложат тези мерки.
- 6 Съгласно член 48, параграф 2 от Устава на ООН решенията на Съвета за сигурност за поддържане на международния мир и сигурност се изпълняват от членовете на организацията пряко, а така също и чрез действията им в съответните международни институции, чиито членове са те.
- 7 Член 103 от същия този устав предвижда, че в случай на противоречие между задълженията на членовете на ООН, произтичащи от устава, и задълженията им, произтичащи от което и да е друго международно споразумение, предимство имат задълженията по устава.

Действията на Съвета за сигурност срещу международния тероризъм и прилагането им от Съюза

- 8 От края на 1990-те години и особено след атентатите от 11 септември 2001 г. в Съединените щати Съветът за сигурност приема поредица резолюции на основание глава VII от Устава на Организацията на обединените нации, за да противодейства на терористичните заплахи за международния мир и сигурност. Насочени първоначално единствено срещу талибаните от Афганистан, впоследствие тези резолюции обхващат и Осама бен Ладен, Ал Кайда и свързаните с тях физически лица и образувания. Те по-специално предвиждат замразяването на активите на организациите, образуванията и физическите лица, вписани от комитета, създаден от Съвета за сигурност в съответствие с неговата Резолюция 1267 (1999) от 15 октомври 1999 г. (наричан по-нататък „Комитет по санкциите“) в обобщен списък (наричан по-нататък „обобщеният списък на Комитета по санкциите“).
- 9 За обработването на исканията за заличаване, представени от организации, образувания и лица, вписани в списъка, Резолюция 1730 (2006) на Съвета за сигурност от 19 декември 2006 г. предвижда създаването на „координационен център“ към Съвета за сигурност, натоварен с приемането на исканията. Координационният център е създаден през март 2007 г.
- 10 Параграф 5 от Резолюция 1735 (2006) на Съвета за сигурност от 22 декември 2006 г. предвижда, че когато предлагат на Комитета по санкциите да включи организация, образувание или лице в своя обобщен списък, държавите трябва да „предоставят изложение на основанията, като съответният документ трябва възможно най-подробно да упоменава основанията на искането за включване, включително: i) всички доказателства, от които е видно, че физическото лице или образувание отговаря на посочените критерии; ii) естеството на данните и iii) всички данни или документи, които могат да бъдат предоставени“. Съгласно параграф 6 от същата тази резолюция

от държавите се изисква „при представянето на искане за включване да уточнят данните от изложението, които биха могли да бъдат оповестени с цел да бъде уведомено физическото лице или образуванието, чието име се включва в [обобщения списък на Комитета по санкциите], и тези, които биха могли да бъдат оповестени на държавите, които поискат това [...]“.

- 11 Параграф 12 от Резолюция 1822 (2008) на Съвета за сигурност от 30 юни 2008 г. предвижда, че държавите членки трябва по-специално „при всяко искане за включване да уточняват данните от съответния документ, които могат да бъдат оповестени, по-специално за да може Комитетът [по санкциите] да състави описаното в параграф 13 резюме или да предупреди или уведоми лицето или образуванието, чието име се включва в [обобщителния списък на посочения комитет], и данните, които могат да бъдат съобщени на заинтересуваните [...] държави по тяхно искане“. Параграф 13 от същата тази резолюция предвижда, от една страна, че когато прибавя определено име в своя обобщен списък, Комитетът по санкциите публикува на своя уебсайт „резюме на основанията за включването“, и от друга страна, че този комитет следва да се постарее да публикува на своя уебсайт „резюмета на мотивите за включване“ на имена в посочения списък преди приемането на самата резолюция.
- 12 Що се отнася до исканията за заличаване, съгласно Резолюция 1904 (2009) на Съвета за сигурност от 17 декември 2009 г. се създава „служба на омбудсмана“, която в съответствие с параграф 20 подпомага Комитета по санкциите при разглеждането на тези искания. Съгласно същия параграф лицето, определено да изпълнява функциите на омбудсман, трябва да отговаря на изисквания за високи нравствени качества, безпристрастност и честност, както и за необходимата висока квалификация и опит в релевантните области, а именно право, права на човека, борба с тероризма и санкции. Задачите на омбудсмана, описани в приложение II към посочената резолюция, включват фаза на събиране на информация от съответните държави и фаза на съгласуване, в хода на която може да се проведе обсъждане с организацията, образуванието или лицето, поискали заличаване от обобщения списък на Комитета по санкциите. След приключването на тези две фази омбудсманът съставя и изпраща „подробен доклад“ на Комитета по санкциите, който следва да разгледа искането за заличаване с помощта на омбудсмана и решава дали да го одобри.
- 13 Държавите членки, които отчитат в редица общи позиции, приети в областта на общата външна политика и политика на сигурност, необходимостта Съюзът да предприеме действия за прилагането на резолюциите на Съвета за сигурност в областта на борбата срещу международния тероризъм, Съветът приема поредица регламенти, които по-специално предвиждат замразяването на активите на организациите, образуванията и лицата, определени от Комитета по санкциите.
- 14 Успоредно с описания по-горе режим, който се отнася само до посочените поименно от Комитета по санкциите като свързани с Осама бен Ладен, мрежата на Ал Кайда и талибаните организации, лица и образувания, съществува и по-широк режим, предвиден в Резолюция 1373 (2001) на Съвета за сигурност от 28 септември 2001 г., също приета в отговор на терористичните атентати от 11 септември 2001 г. Тази резолюция, която също предвижда мерки за замразяването на активите, се различава от посочените по-горе резолюции, поради това че установяването на тези организации, лица или образувания, за които тя следва да се прилага, е от изключителната компетентност на държавите.
- 15 В рамките на Съюза посочената резолюция е приложена с Обща позиция 2001/931/ОВППС от 27 декември 2001 година за прилагането на специални мерки за борба с тероризма (ОВ L 344, стр. 93; Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 1, стр. 179) и с Регламент (ЕО) № 2580/2001 на Съвета от 27 декември 2001 година относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания (ОВ L 344, стр. 70;

Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 1, стр. 169). Тези актове съдържат списък, който редовно се преразглежда, на заподозрени за участие в терористични действия лица, групи и образувания.

Обстоятелствата, предхождащи спора

Делото, по което е постановено Решението Kadi

- 16 На 17 октомври 2001 г. името на г-н Kadi, определен като лице, свързано с Осама бен Ладен и мрежата на Ал Кайда, е включено в обобщения списък на Комитета по санкциите.
- 17 Впоследствие това име е добавено в списъка, съдържащ се в приложение I към Регламент (ЕО) № 467/2001 на Съвета от 6 март 2001 година за забрана на износа на някои стоки и услуги за Афганистан, за засилване на забраната на полети и удължаване на замразяването на средства и други финансови ресурси по отношение на талибаните в Афганистан и за отмяна на Регламент № 337/2000 (ОВ L 67, стр. 1), с Регламент (ЕО) № 2062/2001 на Комисията от 19 октомври 2001 година за изменение за трети път на Регламент № 467/2001 (ОВ L 277, стр. 25). Впоследствие то е включено в списъка, съдържащ се в приложение I към Регламент (ЕО) № 881/2002 на Съвета от 27 май 2002 година за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени срещу определени физически лица и образувания, свързани с Осама бен Ладен, мрежата на Ал Кайда и талибаните, и за отмяна на Регламент № 467/2001 (ОВ L 139, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 1, стр. 189).
- 18 На 18 декември 2001 г. г-н Kadi подава до Общия съд жалба за отмяна, първоначално на Регламенти № 467/2001 и № 2062/2001, а впоследствие на Регламент № 881/2002, в частта, в която тези актове се отнасят до него. Основанията за отмяна са изведени съответно от нарушение на правото на изслушване, на правото на зачитане на собствеността и на принципа на пропорционалност, както и на правото на ефективен съдебен контрол.
- 19 С Решение от 21 септември 2005 г. по дело Kadi/Съвет и Комисия (T-315/01, Recueil, стр. II-3649) Общият съд отхвърля жалбата. По същество той постановява, че от принципите, на които е подчинено съотношението между създадения от ООН международен правен ред и общностния правен ред, следва, че тъй като целта на Регламент № 881/2002 е да бъде приложена резолюция, приета от Съвета за сигурност, която не дава никаква възможност за отклонение в това отношение, материалната му законосъобразност не може да бъде обект на съдебен контрол и следователно той се ползва от съдебен имунитет, освен що се отнася до неговото съответствие с нормите на *jus cogens*, разглеждано като международен публичен ред, който е задължителен за всички субекти на международното право, включително за органите на ООН, и от който не е възможно отклоняване.
- 20 При тези обстоятелства с оглед на нормата за всеобща защита на основните права на човешката личност, която е част от *jus cogens*, в случая Общият съд изключва наличието на нарушение на правата, посочени от г-н Kadi. Що се отнася по-конкретно до правото на ефективен съдебен контрол, той подчертава, че не следва непряко да контролира съответствието на резолюциите на Съвета за сигурност с основните права, закриляни от правния ред на Съюза, нито да проверява липсата на грешка в преценката на фактите и доказателствата, приети от тази международна инстанция в подкрепа на постановените мерки, а още по-малко да контролира непряко тяхната целесъобразност и пропорционалност. Той добавя, че подобна празнота в съдебната защита на г-н Kadi сама по себе си не противоречи на *jus cogens*.

- 21 С Решение от 3 септември 2008 г. по съединени дела Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия (C-402/05 P и C-415/05 P, Сборник, стр. I-6351, наричано по-нататък „Решение по дело Kadi“) Съдът отменя Решение по дело Kadi/Съвет и Комисия, посочено по-горе, както и Регламент № 881/2002 в частта относно г-н Kadi.
- 22 По същество Съдът постановява, че задълженията, наложени от международно споразумение, не биха могли да доведат до засягане на конституционните принципи на Договора за ЕО, и по-специално на принципа, че всички актове на Съюза трябва да зачитат основните права, като спазването им е условие за законосъобразността на актовете, за която Съдът трябва да упражнява контрол в рамките на установената от този договор завършена система от способности за защита. Той счита, че независимо от необходимостта при прилагането на резолюциите на Съвета за сигурност да се спазват задълженията, поети в рамките на ООН, принципите, уреждащи създадения от ООН международен правен ред, не предполагат имунитет от съдебен контрол на акт на Съюза като Регламент № 881/2002. Той добавя, че подобен имунитет изобщо не намира опора в Договора.
- 23 При това положение в точки 326 и 327 от Решение по дело Kadi той постановява, че юрисдикциите на Съюза са длъжни да осигурят контрол, който по принцип трябва да е пълен, за законосъобразността на всички актове на Съюза с оглед на основните права, включително когато такива актове имат за цел прилагането на резолюции на Съвета за сигурност, и че следователно анализът на Общия съд е бил опорочен от грешка при прилагане на правото.
- 24 Произнасяйки се по искането на г-н Kadi до Общия съд, в точки 336—341 от Решение по дело Kadi той постановява, че ефикасността на съдебния контрол предполага, че компетентният орган на Съюза уведомява съответното лице за съображенията относно разглежданото решение за включване и предоставя на това лице възможност да бъде изслушано във връзка с тях. Той уточнява, че при решенията за първоначално вписване съображения, свързани с ефикасността на разглежданите ограничителни мерки и целта на съответния регламент, обуславят посочените уведомяване и изслушване да не се извършат преди приемането на това решение, а в момента на вземането на решение за включването, или поне в най-кратки срокове след това.
- 25 В точки 345—349 от Решение по дело Kadi Съдът добавя, че след като Съветът не е уведомил г-н Kadi за фактите и доказателствата срещу него, въз основа на които са му били наложени ограничителни мерки, нито му е предоставил правото да се запознае с тях в разумен срок след налагането на тези мерки, заинтересуваното лице не е било в състояние да изложи надлежно своята гледна точка в това отношение, поради което са били нарушени правото на защита и правото на ефективен съдебен контрол. В точка 350 от това решение той също констатира, че това нарушение не е било отстранено пред съда на Съюза, като се има предвид, че Съветът не е привел пред него нито един такъв факт или доказателство. По идентични мотиви в точки 369—371 от същото решение той стига до извода, че е налице нарушение на основното право на г-н Kadi на зачитане на собствеността.
- 26 Последниците от отменения регламент в частта, в която се отнася до г-н Kadi, са запазени за максимален период от три месеца, за да се даде възможност на Съвета да отстрани установените нарушения.

Действията на институциите на Съюза в резултат от Решение по дело Kadi и спорният регламент

- 27 На 21 октомври 2008 г. председателят на Комитета по санкциите изпраща на постоянния представител на Франция към ООН изложение на основанията за включване на г-н Kadi в обобщения списък на този комитет, като разрешава съобщаването му на г-н Kadi.

28 Това изложение на основанията гласи следното:

„Лицето Yasin Abdullah Ezzedine Qadi [...] отговаря на условията за вписване от [Комитета по санкциите] поради действията си, състоящи се в а) участие във финансирането, планирането, улесняването, подготовката или извършването на действия или дейности от, в съдействие със, с името на, от името на или в подкрепа на Ал Кайда, Осама бен Ладен или талибаните, или която и да било клетка, асоциирана организация, фракционна или производна група от тях, б) снабдяване, продажба или прехвърляне на оръжия и свързани с тези оръжия боеприпаси, в) вербуване на хора за някоя от тях, г) действия или дейности, които подпомагат по друг начин действията или дейностите на някои от тях (вж. Резолюция 1822 (2008) на Съвета за сигурност, параграф 2).

Г-н Qadi признава, че е бил един от основателите на фондация „Muwafaq“ и че е ръководил дейността ѝ. Фондация „Muwafaq“ винаги е действала под егидата на Афганистанския клон [Makhtab al-Khidamat] (QE.M.12.01.), организация, която е създадена от г-н Abdullah Azzam и от г-н Осама бен Ладен [Usama Muhammed Awad Bin Laden] (QI.B.8.01.) и е предшественик на Ал Кайда (QE.A.4.01.). След като в началото на юни 2001 г. Афганистанският клон прекратява дейността си и се влива в Ал Кайда, множество неправителствени организации, които преди това са били свързани с него, включително фондация „Muwafaq“, също се присъединяват към Ал Кайда.

През 1992 г. г-н Qadi поверява управлението на европейските клонове на фондация „Muwafaq“ на г-н Shafiq Ben Mohamed Ben Mohamed Al-Ayadi (QI.A.25.01.). В средата на 90-те години Al-Ayadi ръководи и клона на фондация „Muwafaq“ в Босна и Херцеговина. Г-н Qadi наема г-н Al-Ayadi по препоръка на известния финансист на Ал Кайда, г-н Wa'el Hamza Abd al-Fatah Julaidan (QI.J.79.02.), който се сражава заедно с г-н Осама бен Ладен в Афганистан през 80-те години. Към момента на назначаването му от г-н Qadi на длъжността директор на фондация „Muwafaq“ за Европа, г-н Al-Ayadi действа по споразумение с г-н Осама бен Ладен. Г-н Al-Ayadi е един от главните лидери на Тунизийския ислямски фронт и в началото на 90-те отива в Афганистан, за да премине паравоенно обучение, а след това, заедно с други лица, отива в Судан, за да се срещне с г-н Осама бен Ладен, с когото той и останалите лица сключват официално споразумение относно приемането и обучението на тунизийци. Те се срещат с г-н бен Ладен втори път и се договарят сътрудниците на Бен Ладен в Босна и Херцеговина да приемат тунизийски бойци, дошли от Италия.

През 1995 г. ръководителят на Al-Gama'at al Islamiyya, г-н Talad Fuad Kassem, обявява, че фондация „Muwafaq“ е предоставяла логистична и финансова подкрепа на батальон бойци в Босна и Херцеговина. В средата на 90-те години фондация „Muwafaq“ предоставя финансова подкрепа на тези бойци за извършването на терористични действия, както и за трафика на оръжие с произход от Албания, предназначено за Босна и Херцеговина. Част от финансовите средства за осъществяването на тези дейности са осигурени от Осама бен Ладен.

Г-н Qadi е и един от основните акционери на установената в Сараево и понастоящем затворена Depozitna Banka, в която г-н Al-Ayadi също осъществява определени функции и представлява интересите на г-н Qadi. В тази банка вероятно са проведени събрания, посветени на подготовката на атентат срещу американско учреждение в Саудитска Арабия.

Освен това г-н Qadi е собственик на няколко дружества в Албания, които прехвърлят средства на екстремисти или поверяват на екстремисти длъжности, които им позволяват да контролират средствата на въпросните дружества. Не повече от пет от притежаваните от г-н Qadi дружества в Албания получават оборотни средства от г-н бен Ладен“.

29 Посоченото изложение на основанията е публикувано и на уебсайта на Комитета по санкциите.

- 30 На 22 октомври 2008 г. постоянният представител на Франция към Съюза изпраща същото това изложение на Комисията, която същия ден го адресира до г-н Kadi, като го уведомява, че по съображенията, посочени в изложението, възнамерява да запази вписването му в списъка в приложение I към Регламент № 881/2002. Комисията предоставя на г-н Kadi срок до 10 ноември 2008 г. да представи становището си по тези съображения и да предостави на Комисията всички сведения, които счита за релевантни, преди тя да приеме своето окончателно решение.
- 31 На 10 ноември 2008 г. г-н Kadi представя становището си на Комисията. Като посочва, въз основа на писмени доказателства, удостоверяващи прекратяването от страна на швейцарските, турските и албанските органи на наказателни производства, образувани срещу него за разследването на престъпления, изразяващи се в подкрепата за терористични или престъпни финансови организации, че винаги когато му е била предоставена възможност да изложи позицията си по събраните срещу него доказателства, е успявал да докаже неоснователността на твърденията срещу него, той иска да му бъдат представени доказателства в подкрепа на съдържащите се в изложението на основанията доводи и твърдения във връзка с вписването му в обобщения списък на Комитета по санкциите, както и релевантните документи от преписката на Комисията, и желае да му бъде дадена възможност да представи становището си по тези доказателства. Като изобличава неясния или общ характер на определени твърдения, съдържащи се в изложението на мотивите, със съответни доказателства той оспорва и основателността на всеки от уличаващите го мотиви.
- 32 На 28 ноември 2008 г. Комисията приема спорния регламент.
- 33 Съгласно съображения 3—6, 8 и 9 от този регламент:
- „(3) С цел да се съобрази с Решението [на Съда по дело Kadi] Комисията предаде резюме[...] на основанията, предоставени от Комитета по санкциите[...] на г-н Kadi [...] и [му] даде възможност [...] да израз[и] [становището] си по тези основания, с цел да представ[и] своята гледна точка.
- (4) Комисията получи [становището] на г-н Kadi [...] и [го] разгледа.
- (5) Списъкът на лицата, образуванията и групите, за които следва да се прилага замразяването на средства и икономически ресурси, съставен от Комитета по санкциите [...], включва името на г-н Kadi [...].
- (6) След като внимателно разгледа [становището] на г-н Kadi, получено чрез писмо от 10 ноември 2008 г., и като се има предвид превантивният характер на замразяването на [средства] и икономически ресурси, Комисията счита включването в списъка на г-н Kadi за оправдано поради неговите връзки с мрежата на Ал Кайда.
- [...]
- (8) С оглед на това г-н Kadi [...] следва да бъд[е] добавен в списъка в приложение I.
- (9) Настоящият регламент следва да се прилага от 30 май 2002 г., като се има предвид превантивният характер на замразяването на [средствата] и икономическите ресурси в съответствие с Регламент [...] № 881/2002 и нуждата да бъдат защитени законните интереси на икономическите оператори, които са разчитали на законосъобразността на отменения [с решението на Съда по дело Kadi] регламент“.

34 Съгласно член 1 от спорния регламент и приложението към него приложение I към Регламент № 881/2002 се изменя, като под заглавието „Физически лица“ се добавя следното:

„Yasin Abdullah Ezzedine Qadi (известен също като: а) Kadi, Shaykh Yassin Abdullah, б) Kahdi, Yasin; в) Yasin Al-Qadi). Дата на раждане: 23.2.1955 г. Месторождение: Кайро, Египет. Националност: Саудитска Арабия. Паспорт №: а) В 751550, б) Е 976177 (издаден на 6.3.2004 г., изтичащ на 11.1.2009 г.). Допълнителна информация: Джеда, Саудитска Арабия“.

35 Съгласно член 2 от спорния регламент същият влиза в сила на 3 декември 2008 г. и се прилага от 30 май 2002 г.

36 С писмо от 8 декември 2008 г. Комисията отговаря на становището на жалбоподателя от 10 ноември 2008 г.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

37 На 26 февруари 2009 г. г-н Kadi подава в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на спорния регламент в частта, в която го засяга. В подкрепа на исканията си той сочи пет основания. Второто е изведено от нарушение на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита, а петото — от непропорционално ограничение на правото на собственост.

38 В точка 126 от обжалваното съдебно решение Общият съд най-напред заявява, че с оглед на точки 326 и 327 от Решение по дело Kadi той следва да осигури контрол за законосъобразност на спорния регламент с оглед на основните права, гарантирани от Съюза, който „по принцип трябва да е пълен“. В точки 127—129 от това съдебно решение той добавя, че докато прилаганите от Комитета по санкциите процедури за преразглеждане очевидно не предлагат гаранциите за ефективна съдебна защита, упражняваният от съда на Съюза контрол върху мерките за замразяване на средства, приети от него, може да се квалифицира като ефективен само ако се отнася непряко до направените от самия Комитет по санкциите изводи по същество, както и до подкрепящите ги доказателства.

39 Относно доводите на Комисията и на Съвета във връзка с непроизнасянето на Съда в Решение по дело Kadi по въпроса за обхвата и степента на съдебния контрол в точка 131 от обжалваното съдебно решение се приема, че те са очевидно неправилни.

40 В тази връзка по същество Общият съд приема в точки 132—135 от обжалваното съдебно решение, че от Решение на Съда по дело Kadi, и по-конкретно от точки 326, 327, 336 и 342—344 от него се установява ясно, че според Съда неговият контрол, който по принцип трябва да е пълен, следва да се отнася не само до външната издържаност на обжалвания акт, но и до доказателствата и фактите, на които се основават направените в този акт преценки.

41 От друга страна, в точки 138—146 от обжалваното съдебно решение той подчертава, че като възпроизвежда най-важното от мотивите, развити от Общия съд във връзка с посочения в точки 14 и 15 от настоящото съдебно решение режим, в Решение от 12 декември 2006 г. по дело Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Съвет (Т-228/02, Recueil, стр. II-4665) Съдът одобрява и сам възприема обхвата и степента на съдебния контрол, определени в това съдебно решение, съгласно което съдът на Съюза трябва да контролира преценката, направена от съответната институция на фактите и обстоятелствата, посочени в подкрепа на разглежданите ограничителни мерки, и да проверява дали е установено действителното положение, дали информацията и доказателствата, на които се основава тази преценка, са надеждни и непротиворечиви, без да може да му се противопоставят тайната или поверителността на данните или доказателствата.

- 42 След като в точки 148—151 от обжалваното съдебно решение Общият съд подчертава и чувствителния и траен характер на накърняването на правата на г-н Kadi с ограничителните мерки, които са му наложени от почти 10 години, в точка 151 от посоченото съдебно решение той утвърждава „осъществяването на пълен и строг съдебен контрол върху мерки[те] за замразяване на средства, като разглежданите в конкретния случай“.
- 43 След това, като разглежда второто и петото основание за отмяна, в точки 171—180 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира нарушаването на правото на защита на г-н Kadi, след като по същество отбелязва, че:
- посоченото право е било спазено само чисто формално и привидно, тъй като Комисията е счела, че е строго обвързана от преценката на Комитета по санкциите, без в нито един момент да е имала намерение да постави под въпрос тази преценка с оглед на възраженията на г-н Kadi, нито да положи сериозни усилия да отхвърли оневиняващите го доказателства, които той представя,
 - достъпът на г-н Kadi до уличаващите го доказателства му е бил отказан от Комисията въпреки изричното му искане и без каквото и да било претегляне на неговите интереси спрямо необходимостта да се защити поверителността на въпросната информация, и
 - откъслечната информация и неясните твърдения, съдържащи се в изложението на основанията за вписването на г-н Kadi в обобщения списък на Комитета по санкциите, като това например, че г-н Kadi е акционер в босненска банка, в която „вероятно“ са се провеждали събрания, посветени на подготовката на атентат срещу американско учреждение в Саудитска Арабия, явно не са били достатъчни, за да може жалбоподателят да отхвърли резултатно отправените срещу него обвинения.
- 44 В точки 181—184 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира и нарушаването на принципа на ефективна съдебна защита поради това, от една страна, че тъй като г-н Kadi не е имал никакъв надлежен достъп до уличаващите го доказателства и сведения, той не е могъл и да защити при задоволителни условия своите права пред съда на Съюза с оглед на съответните факти и доказателства, както и от друга страна, че това нарушение не е отстранено в производството пред Общия съд, тъй като последният не е получил от засегнатите институции нито едно доказателство от такова естество или указание относно уличаващите г-н Kadi доказателства.
- 45 Освен това Общият съд постановява в точки 192—194 от обжалваното съдебно решение, че тъй като спорният регламент е приет, без на г-н Kadi да бъде позволено да изложи своята позиция пред компетентните органи въпреки същественото ограничение на неговото право на собственост, каквото с оглед на общия им характер и продължителност представляват мерките за замразяване на неговите активи, наложените му мерки представляват необосновано ограничение на това право, поради което твърденията на г-н Kadi за нарушение на принципа на пропорционалност поради засягането с обжалвания регламент на неговото основно право на неприкосновеност на собствеността са основателни.
- 46 В резултат от това Общият съд отменя спорния регламент в частта, която се отнася до г-н Kadi.

Производството пред Съда и исканията на страните

- 47 С определение на председателя на Съда от 9 февруари 2011 г. дела C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P са съединени за целите на писмената и устната фаза на производството, както и на съдебното решение.

- 48 С определение на председателя на Съда от 23 май 2011 г., от една страна, се дава разрешение на Чешката република, на Кралство Дания, на Ирландия, на Кралство Испания и на Република Австрия да встъпят по дело C-593/10 P в подкрепа на исканията на Съвета, а от друга — се дава разрешение на Република България, на Италианската република, на Великото херцогство Люксембург, на Унгария, на Кралство Нидерландия, на Словашката република и на Република Финландия да встъпят по дела C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P в подкрепа на исканията на Комисията, на Съвета и на Обединеното кралство.
- 49 По дело C-584/10 P Комисията иска от Съда:
- да отмени изцяло обжалваното съдебно решение,
 - да отхвърли като неоснователно искането на г-н Kadi за отмяна на спорния регламент в частта, отнасяща се до него, и
 - да осъди г-н Kadi да заплати съдебните разноски на Комисията в рамките на настоящото производство по обжалване и на производството пред Общия съд.
- 50 По дело C-593/10 P Съветът иска от Съда:
- да отмени обжалваното съдебно решение,
 - да отхвърли като неоснователно искането на г-н Kadi за отмяна на спорния регламент в частта, отнасящо се до него, и
 - да осъди г-н Kadi да заплати съдебните разноски, свързани с първоинстанционното производство и с настоящото производство по обжалване.
- 51 По дело C-595/10 P Обединеното кралство иска от Съда:
- да отмени изцяло обжалваното съдебно решение,
 - да отхвърли искането на г-н Kadi за отмяна на спорния регламент, в частта, която се отнася до него, и
 - осъди г-н Kadi да понесе съдебните разноски, направени от Обединеното кралство в производството пред Съда.
- 52 Г-н Kadi иска от Съда, и по трите дела:
- да отхвърли жалбите,
 - да потвърди обжалваното съдебно решение и да разпореди предварителното му изпълнение от момента на обявяването му, и
 - да осъди жалбоподателите да понесат направените от него съдебни разноски в рамките на настоящото производство по обжалване, включително всички разноски, направени за да се отговори на становищата на встъпилите държави членки.
- 53 Френската република, встъпила страна в първоинстанционното производство, иска от Съда, и по трите дела:
- да отмени обжалваното съдебно решение и

— да се произнесе с окончателно решение по съществуващото на спора, в съответствие с член 61 от Статута на Съда на Европейския съюз, както и да отхвърли исканията на г-н Kadi, направени в първоинстанционното производство.

54 Република България, Чешката република, Кралство Дания, Ирландия, Кралство Испания, Италианската република, Великото херцогство Люксембург, Унгария, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Словашката република и Република Финландия искат отмяната на обжалваното съдебно решение и отхвърляне на искането за отмяна на г-н Kadi.

По искането за възобновяване на устната фаза от производството

55 С писмо от 9 април 2013 г. г-н Kadi е поискал от Съда възобновяване на устната фаза на производството, като по същество е посочил, че твърденията, съдържащи се в точка 117 от заключението на генералния адвокат по въпроса за зачитането на правото на защита, са в противоречие с фактическите констатации на Общия съд в точки 171 и 172 от обжалваното съдебно решение, които не са били обсъдени от страните в рамките на настоящите производства по обжалване.

56 В това отношение следва да се напомни, от една страна, че Съдът може — служебно или по предложение на генералния адвокат, както и по искане на страните — да разпорежи възобновяване на устната фаза на производството съгласно член 83 от своя процедурен правилник, по-специално ако счита, че делото не е достатъчно изяснено или че трябва да се реши въз основа на довод, който страните не са разисквали (вж. Решение от 11 април 2013 г. по дело Novartis Pharma, C-535/11, точка 30 и цитираната съдебна практика).

57 От друга страна, по силата на член 252, втора алинея ДФЕС ролята на генералния адвокат е да представя публично, при пълна непристрастност и независимост, мотивирани заключения по делата, за които съгласно Статута на Съда на Европейския съюз се изисква неговото произнасяне. Съдът не е обвързан нито от заключението на генералния адвокат, нито от мотивите, въз основа на които той стига до него (вж. Решение от 22 ноември 2012 г. по дело E.ON Energie/Комисия, C-89/11 P, точка 62 и цитираната съдебна практика).

58 В настоящия случай, след като изслуша генералния адвокат, Съдът смята, че делата са достатъчно изяснени, за да може да се произнесе по тях, и че те не трябва да се решават въз основа на доводи, които страните не са разисквали. Следователно не следва да се уважава искането за възобновяване на устната фаза на производството.

По жалбите

59 Комисията, Съветът и Обединеното кралство сочат различни основания в подкрепа на жалбите си. Те по същество се свеждат до три. Първото основание, посочено от Съвета, е изведено от грешка при прилагане на правото, свързана с непризнаването на имунитет от съдебен контрол в полза на спорния регламент. Второ основание, посочено от Комисията, Съвета и Обединеното кралство, е почерпано от грешки при прилагане на правото, свързани със степента на съдебния контрол, определена в обжалваното съдебно решение. Трето основание, посочено от същите жалбоподатели, се извежда от грешки, които Общият съд допуснал при разглеждането на правните основания на г-н Kadi, изнесени пред Общия съд и отнасящи се до нарушение на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита, както и до нарушение на принципа на пропорционалност.

По първото основание, изведено от грешка при прилагане на правото, свързана с непризнаването на имунитет от съдебен контрол в полза на спорния регламент

Доводи на страните

- 60 В рамките на първото основание Съветът, подкрепян от Ирландия, Кралство Испания и Италианската република, упреква Общия съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото, като по-специално в точка 126 от обжалваното съдебно решение е отказал в съответствие с установената в Решение по дело Kadi насока да признае имунитет от съдебен контрол в полза на спорния регламент. Съветът, подкрепян от Ирландия, приканва официално Съда да преразгледа принципите, установени в тази връзка с Решение по дело Kadi.
- 61 Като се позовава на точки 114—120 от обжалваното съдебно решение, Съветът, подкрепян от Ирландия и от Италианската република, сочи, че отричането на имунитета от съдебен контрол по отношение на спорния регламент е в нарушение на международното право. Това отричане пренебрегвало изцяло основната отговорност на Съвета за сигурност във връзка с определянето на мерките, необходими за поддържането на международния мир и сигурност, както и предимството на задълженията, произтичащи от Устава на ООН, спрямо задълженията, произтичащи от всяко друго международно споразумение. То нарушавало задължението за добросъвестност и задължението за взаимопомощ във връзка с изпълнението на мерките на Съвета за сигурност. С този подход институциите на Съюза измествали компетентните в съответната област международни органи. То означавало да се контролира законосъобразността на резолюциите на Съвета за сигурност с оглед на правото на Съюза. Запращавало се еднаквото, безусловно и незабавно прилагане на тези резолюции. Държавите, които едновременно членуват в ООН и в Съюза, били застрашени при всяко положение да не изпълнят едни или други свои международни задължения.
- 62 Отричането на имунитета от съдебен контрол на спорния регламент било в разрез и с правото на Съюза. То пренебрегвало задължението на институциите на Съюза, на основание правото на Съюза, да зачитат международното право и решенията на органите на ООН, когато тези институции упражняват компетенции на международната сцена, предоставени им от държавите членки. То не зачитало необходимостта от осигуряване на равновесие между опазването на международния мир и сигурност, от една страна, и закрилата на правата на човека и основните свободи, от друга страна.
- 63 Г-н Kadi твърди, че поставянето под съмнение на липсата на имунитет от съдебен контрол на акт на Съюза, какъвто е спорният регламент, нарушава принципа на сила на пресъдено нещо, като се има предвид, че касае правен въпрос, разрешен между същите страни с Решение по дело Kadi след разглеждане на същите доводи като изложените в настоящия случай.
- 64 Позовавайки се на различни пасажи от посоченото съдебно решение, той при всяко положение оспорва, че отричането на имунитета от съдебен контрол на спорния регламент е в нарушение на международното право и на правото на Съюза.

Съображения на Съда

- 65 В точка 126 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че в съответствие с точки 326 и 327 от Решение по дело Kadi спорният регламент не може да се ползва от какъвто и да било съдебен имунитет, поради това че с него се прилагат резолюции, приети от Съвета за сигурност на основание глава VII от Устава на ООН.

- 66 Няма никаква еволюция, която да може да обоснове поставянето под съмнение на приетото от Съда в Решение по дело Kadi разрешение, отнасяща се до различните елементи, които подкрепят това разрешение в точки 291—327 от това съдебно решение и които по същество са свързани с конституционната гаранция, въплътена в рамките на правов Съюз (вж. Решение от 29 юни 2010 г. по дело E и F, C-550/09, Сборник, стр. I-6213, точка 44, както и Решение от 26 юни 2012 г. по дело Полша/Комисия, C-335/09 P, точка 48) в съдебния контрол за законосъобразност на всеки акт на Съюза, включително на тези актове на Съюза, с които, както в случая, се прилага международноправен акт, с оглед на гарантираните от Съюза основни права.
- 67 Липсата на имунитет от съдебен контрол на актовете на Съюза, с които се прилагат ограничителни мерки, за които е взето решение на международно равнище, се потвърждава и с Решение от 3 декември 2009 г. по съединени дела Hassan и Ayadi/Съвет и Комисия (C-399/06 P и C-403/06 P, Сборник, стр. I-11393, точки 69—75) и в по-близкото минало с Решение от 16 ноември 2011 г. по дело Bank Melli Iran/Съвет (C-548/09 P, Сборник стр. I-11381), в точка 105 от което въз основа на Решение по дело Kadi се казва, че без да се поставя под съмнение предимството на резолюция на Съвета за сигурност в международноправен план, задължението на общностните институции да зачитат институциите на ООН не би могло да води до невъзможност да се упражни контрол за законосъобразност на подобни актове на Съюза от гледна точка на основните права, които са неразделна част от общите принципи на правото на Съюза.
- 68 От това следва, че обжалваното съдебно решение, и по-специално точка 126 от него, изобщо не е опорочено от грешка при прилагане на правото, възникнала от отказа на Общия съд в съответствие с Решение по дело Kadi да предостави на спорния регламент имунитет от съдебен контрол.
- 69 Поради това първото основание трябва да бъде отхвърлено.

По второто и третото основание, изведени съответно от грешки при прилагане на правото, свързани със степента на съдебния контрол, определена в обжалваното съдебно решение, и от грешки, които Общият съд е допуснал при разглеждането на основанията за отмяна, отнасящи се до нарушение на правото на защита, на правото на ефективна съдебна защита и на принципа на пропорционалност

- 70 Следва второто и третото основание да се разгледат заедно, като се има предвид, че по същество те целят да се установят грешки при прилагане на правото, опорочаващи възприетото от Общия съд тълкуване на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита в обжалваното съдебно решение.

Доводи на страните

- 71 В рамките на второто и третото основание Комисията, Съветът и Обединеното кралство, подкрепяни от Република България, Чешката република, Кралство Дания, Ирландия, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Великото херцогство Люксембург, Унгария, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Словашката република и Република Финландия, сочат, на първо място, че обжалваното съдебно решение е опорочено от грешка при прилагане на правото, доколкото в разрез с посоченото в точки 132—147 от него, Решение по дело Kadi не дава никакво основание в подкрепа на подхода на Общия съд по отношение степента на съдебен контрол върху акт на Съюза като спорния регламент.

- 72 От една страна, изискването, формулирано в точка 326 от Решение по дело Kadi, в полза на „контрол, който по принцип трябва да е пълен“, за законосъобразност на спорния регламент, трябвало да се постави в международния контекст на приемането на този акт, описан по-специално в точки 292—297 от посоченото съдебно решение.
- 73 От друга страна, Общият съд неправилно приел в точка 138 от обжалваното съдебно решение, че в Решение по дело Kadi Съдът възприема обхвата и степента на контрол, определени от Общия съд в практиката му относно режима, посочен в точки 14 и 15 от настоящото съдебно решение. Всъщност в Решение по дело Kadi нямало никакво позоваване на посочената практика на Общия съд. Освен това посоченото съображение пренебрегвало изцяло фундаменталните различия между посочения режим и разглеждания в настоящия случай режим по отношение на свободата на преценка на институциите на Съюза и достъпа им до данните и доказателствата, свързани с приеманите ограничителни мерки.
- 74 На второ място, Комисията, Съветът и Обединеното кралство, подкрепяни от всички встъпили в производствата по обжалване държави членки, твърдят въз основа на доводи от международното право и правото на Съюза, които в значителна степен наподобяват изложените в точки 61 и 62 от настоящото решение, че определянето на интензитета на съдебния контрол в точки 123—147 от обжалваното съдебно решение е неправилно от правна гледна точка. Те добавят, че прекомерно свързаният с намеса подход, възприет от Общия съд в обжалваното съдебно решение, е несъвместим с постоянната съдебна практика, която застъпва позицията за ограничен съдебен контрол, свеждащ се до наличието на явна грешка в преценката, по отношение на актове, закрепящи избор, до който се достига по пътя на сложни оценки при широка свобода на преценка с оглед на определени по общ начин цели.
- 75 На трето място, Комисията, Съветът и Обединеното кралство твърдят, че в точки 148—151 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно предлага разглежданите в случая ограничителни мерки да се приемат по-нататък за наказателноправни санкции. Подкрепяни от Чешката република, Ирландия, Френската република, Италианската република, Унгария и Република Австрия, те твърдят, че тези мерки, които имат обезпечителен характер, целят да изпреварят и предотвратят настоящи или бъдещи заплахи за международния мир и сигурност и се отличават от наказателноправните санкции, които от своя страна са насочени към наказуеми, обективно установени минали деяния. Споменатите мерки освен това били временни и се придружавали от изключения.
- 76 На четвърто място, Комисията, Съветът и Обединеното кралство твърдят, че тълкуването, направено от Общия съд в точки 171—188 и 192—194 от обжалваното съдебно решение, отнасящо се до изискванията, произтичащи от зачитането на основните права на г-н Kadi, приложими при вписването му в списъка, съдържащ се в приложение I към Регламент № 881/2002, е неправилно от правна гледна точка след Решение по дело Kadi.
- 77 Подкрепяни от Република България, Чешката република, Ирландия, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Унгария, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Словашката република и Република Финландия, те твърдят, че Общият съд е приел неправилно, че зачитането на тези основни права изисква съобщаването на данните и доказателствата, събрани срещу г-н Kadi.
- 78 Това тълкуване на Общия съд пренебрегвало напълно възможността, подчертана в точки 342—344 от Решение по дело Kadi, да се ограничи правото на заинтересуваното лице да му бъдат съобщавани данните и доказателствата, събрани срещу него, за да се избегне възможността разгласената чувствителна информация да достигне у трети лица, в резултат от което да избегнат мерките за борба с международния тероризъм. Впрочем упреците, формулирани в точки 345—352 от посоченото съдебно решение, се отнасяли до липсата на

съобщаване на г-н Kadi на мотивите за вписването му в списъка в приложение I към Регламент № 881/2002, а не до липсата на разгласяване на данните и доказателствата, с които е разполагал Комитетът по санкциите.

- 79 Освен това подходът на Общия съд не отчитал редица материални пречки за предаването на подобни данни и доказателства на институциите на Съюза, и по-специално факта, че те произхождат от доклад, изпратен до Комитета по санкциите от член на ООН, обикновено при условията на поверителност заради чувствителния им характер.
- 80 В случая изложението на основанията, представено от Комитета по санкциите, което е съобщено на г-н Kadi, му позволило да се запознае с причините за вписването му в списъка, съдържащ се в приложение I към Регламент № 881/2002. Далеч без да се ограничава, противно на произтичащото от точки 157 и 177 от обжалваното съдебно решение, до общи, неоснователни, неясни и неточни твърдения срещу него, това изложение подробно излагало данните и доказателствата, поради които Комитетът по санкциите приел, че заинтересуваното лице има лични и преки връзки с мрежата на Ал Кайда и с Осама бен Ладен.
- 81 На пето място, Комисията поддържа, че извън фактическата констатация в точка 67 от обжалваното съдебно решение, Общият съд неправилно не отчел наличието на успоредна жалба, подадена от г-н Kadi пред съдилищата в Съединените щати, за да отхвърли неговите възражения относно твърдяната липса на ефективна съдебна защита и твърдяната невъзможност за достъп до съответните данни и доказателства.
- 82 На шесто място, Комисията, Съветът и Обединеното кралство сочат, че анализът, посветен от Общия съд в точки 127 и 128 от обжалваното съдебно решение на измененията, внесени в процедурите по преразглеждане, въведени в рамките на ООН, е опорочен.
- 83 Подкрепяни от всички встъпили в производствата по обжалване държави членки, те сочат, че процедурата за редовно служебно преразглеждане, въведена с Резолюция 1822 (2008), е допринесла за закрилата на основните права, както личи от заличаването от обобщения списък на Комитета по санкциите на имената на няколко десетки лица и образувания. Въвеждането на службата на омбудсман с Резолюция 1904 (2009) от своя страна било решителен поврат в тази област, тъй като позволило на засегнатото лице да изложи възраженията си пред независим и безпристрастен орган, натоварен при необходимост да представи пред Комитета по санкциите съображенията, обуславящи необходимостта да се подкрепи поисканото заличаване.
- 84 Резолюция 1989 (2011) на Съвета за сигурност от 17 юни 2011 г. потвърждавала волята за постоянно подобряване на третирането на исканията за заличаване от обобщения списък на Комитета по санкциите. По-специално подобно заличаване вече не зависело от единодушното съгласие на членовете на Комитета по санкциите. То влизало в сила 60 дни след приключване на разглеждането от този Комитет на препоръка в този смисъл и на общия доклад, представени от омбудсмана, освен при консенсус в обратния смисъл на посочения комитет или на искане за изпращане на преписката пред Съвета за сигурност. Задълженията за мотивиране и прозрачност на Комитета по санкциите в случай на отхвърляне на препоръката на омбудсмана били засилени. Посочената резолюция също има за цел да подобри достъпа на омбудсмана до поверителни данни на разположение на членовете на ООН, както и да оповестява държавите, от които изхожда искането за вписване.
- 85 Г-н Kadi отвърща, на първо място, че Общият съд основателно е постановил в обжалваното съдебно решение, че Съдът е заел ясна позиция в Решение по дело Kadi относно обхвата и степента на съдебния контрол, който да се приложи в случая. От една страна, Съдът ясно е отбелязал в Решение по дело Kadi пълния контрол за законосъобразност, обхващащ, единствено с резервите относно изискванията за поверителност, свързани с обществената сигурност, данните и доказателствата, събрани срещу жалбоподателя. От друга страна, обстоятелството, че

за разлика от режима, посочен в точки 14 и 15 от настоящото решение, разглежданият по настоящото дело режим не включвал, преди производството в рамките на Съюза, процедура, която да гарантира зачитането на правото на защита при условията на ефективен съдебен контрол, било довод за засилването на ефективната съдебна защита в рамките на Съюза, както подчертал Общият съд в точки 186 и 187 от обжалваното съдебно решение.

- 86 На второ място, г-н Kadi оспорва, че изискването, съдържащо се в обжалваното съдебно решение по отношение на степента на приложимия в настоящия случай съдебен контрол, е неправилно.
- 87 Първо, подходът на Общия съд не нарушавал международното право. Всъщност съдебният контрол за законосъобразност на спорния регламент не уподобявал контрол за валидност на резолюцията, прилагана с този регламент. Той не накърнявал нито главната отговорност на Съвета за сигурност в тази област, нито предимството на Устава на ООН спрямо всяко друго международно споразумение. Той също нямал за цел политическите преценки на съда на Съюза да заместят тези на компетентните международни органи. Този съдебен контрол единствено бил насочен към осигуряване на необходимото съответствие на процеса на прилагане на резолюциите на Съвета за сигурност в рамките на Съюза с основните принципи на правото на Съюза. По-точно той допринесал за уравнивяване на изискванията на международния мир и сигурност, от една страна, със закрилата на основните права, от друга.
- 88 Второ, подходът на Общия съд бил в съответствие с правото на Съюза, което изисквало зачитане на основните права, както и гарантиран независим и безпристрастен съдебен контрол, включително по отношение на мерките на Съюза, основаващи се на международното право.
- 89 На трето място, след като подчертава, че съображенията на Общия съд относно естеството на разглежданите ограничителни мерки са посочени за изчерпателност, г-н Kadi все пак отбелязва, че конкретно в неговия случай тези мерки за изгубили превантивния си характер и са станали репресивни както заради техния общ обхват, така и заради голямата продължителност на прилагането им, което обуславя подлагането на спорния регламент на пълен и строг контрол.
- 90 На четвърто място, г-н Kadi оспорва опорочаването на поставените от Общия съд изисквания с оглед зачитането на неговите основни права от грешка при прилагане на правото.
- 91 В тази връзка той изтъква, че не би могъл да се проведе ефективен съдебен контрол при пълна липса на оповестяване на данните и доказателствата, с които разполагат органите на ООН. Съгласно техните изявления изложението на основанията, предоставено от Комитета по санкциите, нямало за цел да служи за доказателство. То съдържало единствено полезни указания относно миналите дейности на заинтересуваното лице, както и относно известните на членовете на този комитет доказателства.
- 92 Липсата на официална процедура за обмен на информация между Съвета за сигурност и институциите на Съюза не била пречка за обмена на информацията, необходима за постигане на общата им цел за опазване на основните права на човека при прилагането на ограничителни мерки. В случая, въпреки изричното искане на г-н Kadi, Комисията дори не направила опит да изиска от Комитета по санкциите подробно изложение на фактите или доказателствата, обуславящи вписването на заинтересуваното лице в разглеждания списък.
- 93 Представеното от Комитета по санкциите изложение на мотивите от своя страна съдържало определени общи, недоказани твърдения, които г-н Kadi не би могъл ефикасно да обори.
- 94 На пето място, г-н Kadi сочи, че съдопроизводствените действия в Съединените щати са ирелевантни с оглед на настоящото дело, като се има предвид, че те имат за цел отмяната на вписването му в списъка на Office of Foreign Assets Control (Служба за контрол на

чуждестранните активи) към Министерството на финансите на Съединените щати поради основания, напълно различни от разискваните в случая. Това производство не засягало нито спорния регламент, нито резолюциите на Съвета за сигурност, които този регламент има за цел да приложи.

- 95 На шесто място, г-н Kadi сочи, че в момента на приемане на спорния регламент единствената процедура по преразглеждане, въведена в рамките на ООН, е тази в рамките на координационния център. Що се отнася до въвеждането на службата на омбудсмана, което макар да настъпва след приемането на този регламент, било взето под внимание от Общия съд, то не предлагало гаранциите на защитата по съдебен ред. По-специално лицето, което иска заличаване от обобщения списък на Комитета по санкциите, нямало на разположение подробно изложение на мотивите за вписването си в списъка, нито събраните срещу него данни и доказателства, а нямало и право на изслушване от Комитета по санкциите, единственият орган, компетентен да взема решения в тази област. Освен това омбудсманът нямал никакво право да налага задължения по отношение на членовете на ООН и на Комитета по санкциите, ползващ се с дискреционни правомощия. Трайните празноти в тази процедура били подчертани, по-специално от службата на самия омбудсман в първия му доклад от януари 2011 г., който конкретно посочвал липсата на достъп до класифицирана или поверителна информация и неведението, в което се държи молителят, относно името на държавата или на държавите, които са в основата на включването му в посочения списък.
- 96 Тези празноти не били преодолен с Резолюция 1989 (2011). Всъщност препоръките на службата на омбудсмана продължавали да нямат задължителна сила. Определянето на критериите за заличаване от обобщения списък на Комитета по санкциите и правомощията да се реши заличаването продължавали да попадат в дискреционните правомощия на Комитета по санкциите. В случай на препоръка на службата на омбудсмана всеки член на Съвета за сигурност можел да се обърне към Комитета, чиито пет постоянни членове могли да упражняват правото си на вето по тяхна преценка. Освен това във връзка със събирането на данни службата на омбудсмана зависела от волята за сътрудничество на държавите.

Съображения на Съда

– По обхвата на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита

- 97 Както отбелязва Общият съд в точки 125, 126 и 171 от обжалваното съдебно решение, в точка 326 от Решение по дело Kadi Съдът постановява, че юрисдикциите на Съюза, в съответствие с предоставените им от Договора правомощия, са длъжни да осигурят контрол, който по принцип трябва да е пълен, за законосъобразността на всички актове на Съюза с оглед на основните права, които са неделима част от правния ред на Съюза, включително когато такива актове имат за цел прилагането на резолюции, приети от Съвета за сигурност на основание глава VII от Устава на ООН (в този смисъл вж. също Решение по съединени дела Hassan и Ayadi/Съвет и Комисия, посочено по-горе, точка 71, както и Решение по дело Bank Mellî Iran/Съвет, посочено по-горе, точка 105). Това изискване е изрично закрепено в член 275, втора алинея ДФЕС.
- 98 Сред тези основни права са по-специално зачитането на правото на защита и правото на ефективни правни средства за защита.
- 99 Първото от тези права, което е закрепено в член 41, параграф 2 от Хартата на основните права на Съюза (наричана по-нататък „Хартата“) (вж. в този смисъл Решение от 21 декември 2011 г. по дело Франция/People’s Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, Сборник стр. I-13427, точка 66), включва правото на изслушване и правото на достъп до документите при зачитане на легитимните интереси, свързани с поверителността.

- 100 Второто от тези основни права, което е предвидено в член 47 от Хартата, изисква заинтересуваното лице да може да се запознае с мотивите за взетото по отношение на него решение посредством прочита на самото решение или чрез изпращането на мотивите му по искане на това лице, без да се засяга правомощието на компетентния съд да изиска изпращането им от съответния орган, за да може то да защити правата си при възможно най-добрите условия и да реши, разполагайки с цялата необходима информация, дали е необходимо да сезира компетентния съд, както и за да се предостави на този съд пълна възможност за упражняване на контрол за законосъобразността на разглежданото решение (вж. Решение от 4 юни 2013 г. по дело ZZ, C-300/11, точка 53 и цитираната съдебна практика).
- 101 Член 52, параграф 1 от Хартата все пак признава възможността да се ограничи упражняването на признатите от нея права, при положение че съответното ограничение зачита същността на съответното основно право, и — при спазване на принципа на пропорционалност — то е необходимо и действително отговаря на признати от Съюза цели от общ интерес (вж. Решение по дело ZZ, посочено по-горе, точка 51).
- 102 Освен това наличието на нарушение на правото на защита и на правото на ефективни правни средства за защита трябва да се разглежда в зависимост от специфичните във всеки един случай обстоятелства (вж. в този смисъл Решение от 25 октомври 2011 г. по дело Solvay/Комисия, C-110/10 P, Сборник стр. I-10439, точка 63), и по-специално от естеството на разглеждания акт, от контекста, в който е бил приет, както и от правните норми, уреждащи съответната област (вж. в този смисъл, във връзка със зачитане на задължението за мотивиране, Решение от 15 ноември 2012 г. по съединени дела Al-Aqsa/Съвети и Нидерландия/Al-Aqsa, C-539/10 P и C-550/10 P, точки 139 и 140, както и Решение от 15 ноември 2012 г. по дело Съвет /Vamba, C-417/11 P, точка 53).
- 103 В случая следва да се провери дали с оглед на изискванията, произтичащи по-специално от член 3, параграфи 1 и 5 ДЕС и член 21, параграф 1 и параграф 2, букви а) и в) ДЕС във връзка с опазването на международния мир и сигурност при спазване на международното право, и по-специално на принципите на Устава на Организацията на обединените нации, отсъствието на достъп на г-н Kadi и на съда на Съюза до данните и доказателствата, събрани срещу заинтересуваното лице, критикувана от Общия съд в точки 173, 181 и 182 от обжалваното съдебно решение, представлява нарушение на правото на защита, както и на правото на ефективни правни средства за защита.
- 104 В тази връзка, както Съдът вече е уточнил, по-конкретно в точка 294 от Решение по дело Kadi, следва да се подчертае, че съгласно член 24 от Устава на Организацията на Обединените нации членовете на ООН възлагат на Съвета за сигурност главната отговорност за поддържане на международния мир и сигурност. За целта този международен орган следва да определя в световен мащаб какво представлява заплахата за тези ценности и с приемането на резолюции на основание глава VII от този устав да взема необходимите мерки за тяхното поддържане или възстановяване съгласно целите и принципите на Организацията на обединените нации, и по-специално в съответствие със зачитането на правата на човека.
- 105 В този контекст, видно от резолюциите, посочени в точки 10 и 11 от настоящото решение, които уреждат режима на ограничителните мерки като разглежданите в случая, Комитетът по санкциите, по предложение на член на ООН, подкрепено с „изложение на основанията“, което трябва да включва „възможно най-подробно [...] основанията на искането за включване“, „естеството на данните“ и „всички данни или документи, които могат да бъдат предоставени“, следва да определи в приложение на установените от Съвета за сигурност критерии организациите, образуванията и лицата, чиито средства и други икономически ресурси трябва да бъдат замразени. Това определяне, материализирано чрез вписването на наименованието на съответната организация, образувание или лице в обобщения списък на Комитета по санкциите, актуализиран в съответствие с исканията на държавите — членки на ООН, се основава на

„резюме на основанията“, изготвено от Комитета по санкциите в светлината на данните и доказателствата, които държавата, отправила предложението за вписване, е разрешила да бъдат оповестени, по-специално на заинтересуваното лице, и до което се осигурява достъп на неговия уебсайт.

- 106 При прилагането на резолюции на Съвета за сигурност, приети на основание глава VII от Устава на ООН, което се осъществява от Съюза въз основа на обща позиция или общо действие, приети от държавите членки по силата на разпоредбите от Договора за ЕС относно общата външна политика и политика на сигурност, компетентният орган на Съюза следва надлежно да отчете съдържанието и целите на тези резолюции, както и съответните задължения във връзка с такова прилагане, произтичащи от този устав (вж. Решение по дело Kadi, точки 295 и 296).
- 107 Следователно, когато в рамките на съответните резолюции на Съвета за сигурност Комитетът по санкциите е решил да впише определена организация, образувание или лице в своя обобщен списък, компетентният орган на Съюза, за да изпълни това решение от името на държавите членки, трябва да реши да впише името на субекта или да запази вписването в списъка, съдържащ се в приложение I към Регламент № 881/2002 въз основа на изложението на мотивите, предоставено от този комитет. За сметка на това тези резолюции не предвиждат Комитетът по санкциите да предостави спонтанно на разположение, по-специално на компетентния орган на Съюза за целите на приеманото от него решение за вписване или за запазване на вписването, други данни или доказателства, освен посоченото изложение на мотивите.
- 108 Поради това, както за целите на първоначалното решение за вписване на организация, образувание или лице в списъка, съдържащ се в приложение I към Регламент № 881/2002, така и, както в случая, за целите на решението за запазване в този списък на вписване, извършено първоначално преди 3 септември 2008 г., датата на Решение по дело Kadi, член 7а, параграфи 1 и 2 и член 7в, параграфи 1 и 2 от Регламент № 881/2002, вмъкнати с Регламент (ЕС) № 1286/2009 на Съвета от 22 декември 2009 година за изменение на Регламент № 881/2002 (ОВ L 346, стр. 42), за да се внесат изменения в процедурата по вписване в този списък в резултат от посоченото съдебно решение, както е уточнено в съображение 4 от Регламент № 1286/2009, се позовават изключително на изложението на мотивите, предоставено от Комитета по санкциите при вземането на тези решения.
- 109 Конкретно в случая на г-н Kadi от доказателствата по делото е видно, че първоначалното вписване на името му на 17 октомври 2001 г. в обобщения списък на Комитета по санкциите е извършено по искане на Съединените щати, мотивирано с приемането на решение от 12 октомври 2001 г., с което Службата за контрол на чуждестранни активи идентифицира г-н Kadi като „специално определен световен терорист“ („Specially Designated Global Terrorist“).
- 110 Видно от съображение 3 от спорния регламент, след Решение по дело Kadi с този регламент Комисията решава да запази г-н Kadi в списъка, съдържащ се в приложение I към Регламент № 881/2002, въз основа на изложението на мотивите, съобщено от Комитета по санкциите. Както Общият съд отбелязва в точка 95 от обжалваното съдебно решение и както Комисията потвърждава това в съдебното заседание пред Съда, за целта не са ѝ били предоставяни други данни или доказателства, освен това изложение на мотивите.
- 111 В рамките на производство за приемане на решение за вписване или запазване на определено лице в списъка, съдържащ се в приложение I към Регламент № 881/2002, зачитането на правото на защита и на ефикасността на съдебния контрол изисква компетентният орган на Съюза да уведоми съответното лице за данните и доказателствата, с които този орган разполага срещу него, за да вземе решението си, тоест да му съобщи поне изложението на мотивите, предоставено от Комитета по санкциите (вж. в този смисъл Решение по дело Kadi, точки 336

и 337), за да се даде възможност на това лице да защити правата си при възможно най-добрите условия и да реши, разполагайки с цялата необходима информация, дали е необходимо да сезира съда на Съюза.

- 112 При това съобщаване компетентният орган на Съюза трябва да даде възможност на лицето да изложи надлежно своята гледна точка във връзка с мотивите срещу него (вж. в този смисъл Решение от 24 октомври 1996 г. по дело Комисия/Lisrestal и др., C-32/95 P, Recueil, стр. I-5373, точка 21, Решение от 21 септември 2000 г. по дело Mediocurso/Комисия, C-462/98 P, Recueil, стр. I-7183, точка 36, както и Решение от 22 ноември 2012 г. по дело M., C-277/11, точка 87 и цитираната съдебна практика).
- 113 При решенията, които както в случая запазват името на засегнатото лице в списъка, съдържащ се в приложение I към Регламент № 881/2002, зачитането на това двустепенно процесуално задължение, за разлика от случая на първоначалното вписване (вж. в тази връзка Решение по дело Kadi, точки 336—341 и 345—349, както и Решение по дело Франция/People’s Mojahedin Organization of Iran, посочено по-горе, точка 61), трябва да предхожда приемането на това решение (вж. Решение по дело Франция/People’s Mojahedin Organization of Iran, посочено по-горе, точка 62). В случая не се оспорва, че Комисията, която е авторът на спорния регламент, е изпълнила това задължение.
- 114 Когато засегнатото лице повдигне възражения по повод на изложението на мотивите, компетентният орган на Съюза е задължен да разгледа грижливо и безпристрастно основателността на твърдените мотиви с оглед на тези възражения и евентуалните оневиняващи доказателства, приложени към тях (вж. по аналогия Решение от 21 ноември 1991 г. по дело Technische Universität München, C-269/90, Recueil, стр. I-5469, точка 14, Решение от 22 ноември 2007 г. по дело Испания/Lenzing, C-525/04 P, Сборник, стр. I-9947, точка 58 и Решение по дело M., посочено по-горе, точка 88).
- 115 На това основание посоченият орган следва да прецени, с оглед по-специално на съдържанието на евентуалните възражения, необходимостта да поиска съдействие от Комитета по санкциите, и чрез него от члена на ООН, предложил вписването на съответното лице в обобщения списък на този комитет, за да получи в рамките на атмосферата на полезно сътрудничество, която съгласно член 220, параграф 1 ДФЕС трябва да направлява отношенията на Съюза с органите на ООН в областта на борбата с международния тероризъм, данни или доказателства, поверителни или не, които да му позволят да изпълни грижливо и безпристрастно своето задължение за разглеждане.
- 116 Накрая, без да се стига до налагането на задължение за подробен отговор на възраженията, повдигнати от засегнатото лице (вж. в този смисъл Решение по съединени дела Al-Aqsa/Съвет и Нидерландия/Al-Aqsa, посочено по-горе, точка 141), задължението за мотивиране, предвидено в член 296 ДФЕС, при всички положения изисква, включително когато съображенията на акта на Съюза представляват мотиви, изложени от международен орган, съображенията да посочват отделните, конкретни и специфични причини, поради които компетентните органи считат, че на засегнатото лице трябва да се наложат ограничителни мерки (вж. в този смисъл Решение по дело Al-Aqsa/Съвет и Нидерландия/Al-Aqsa, посочено по-горе, точки 140 и 142, както и Решение по дело Съвет/Bamba, посочено по-горе, точки 49—53).
- 117 При съдебното производство, когато засегнатото лице оспорва законосъобразността на решението за вписване или запазване на името в списъка, съдържащ се в приложение I към Регламент № 881/2002, контролът от страна на съда на Съюза трябва да се отнася до спазването на формалните изисквания и правилата за компетентност, включително относно подходящия характер на правното основание (вж. в този смисъл Решение по дело Kadi, точки 121—236; вж. също по аналогия Решение от 13 март 2012 г. по дело Tay Za/Съвет, C-376/10 P, точки 46—72).

- 118 Съдът на Съюза освен това трябва да провери дали компетентният орган на Съюза е спазил процесуалните гаранции, посочени в точки 111—114 от настоящото решение, както и предвиденото в член 296 ДФЕС задължение за мотивиране, за което напомня точка 116 от настоящото решение, и по-специално дали изложените мотиви са достатъчно точни и конкретни по характер.
- 119 Ефикасността на съдебния контрол, гарантиран от член 47 от Хартата, изисква също в рамките на контрола за законосъобразност съображенията, на които се основава решението за включването на физическо лице в списъка, представляващ приложение I към Регламент № 881/2002 или за запазването му (Решение по дело Kadi, точка 336), съдът на Съюза да се увери, че това решение, което придобива индивидуален характер за посоченото лице (вж. в този смисъл Решение от 23 април 2013 г. по съединени дела Gbagbo и др./Съвет, C-478/11 P—C-482/11 P, точка 56), почива на достатъчно солидна фактическа база (вж. в този смисъл Решение по съединени дела Al-Aqsa/Съвет и Нидерландия/Al-Aqsa, посочено по-горе, точка 68). Това предполага проверка на твърдените фактически обстоятелства, съдържащи се в изложението на мотивите, което е в основата на това решение (вж. в този смисъл Решение по дело E и F, посочено по-горе, точка 57), така че съдебният контрол да не се свежда до преценка на абстрактната вероятност на посочените мотиви, а да включи въпроса дали тези мотиви, или поне онзи от тях, считан сам по себе си за достатъчен да обоснове същото това решение, са обосновани.
- 120 За целта съдът на Съюза трябва да извърши тази проверка, като при необходимост поиска от компетентния орган на Съюза да представи данни или доказателства, поверителни или не, които са от значение за целите на нейното извършване (вж. по аналогия Решение по дело ZZ, посочено по-горе, точка 59).
- 121 Именно компетентният орган на Съюза следва в случай на оспорване да установи основателността на мотивите, приети срещу засегнатото лице, а не това лице да представя отрицателни доказателства относно липсата на основателност на тези мотиви.
- 122 За целта не се изисква посоченият орган да представя пред съда на Съюза всички данни и доказателства относно твърдените мотиви в изложението, представено от Комитета по санкциите. Все пак е важно представените данни или доказателства да подкрепят приетите срещу засегнатото лице мотиви.
- 123 Ако компетентният орган на Съюза не е в състояние да удовлетвори искането на съда на Съюза, последният следва при това положение да вземе предвид единствено данните и доказателствата, които са му били съобщени, а именно в случая указанията, съдържащи се в изложението на мотивите, представено от Комитета по санкциите, становището и оневиняващите доказателства, евентуално представени от засегнатото лице, както и отговора на компетентния орган на Съюза на това становище. Ако тези данни и доказателства не позволяват да се установи основателността на даден мотив, съдът на Съюза го извежда от кръга на подкрепящите съображения на разглежданото решение за вписване или запазване на вписването.
- 124 Ако обаче компетентният орган на Съюза представи релевантни данни или доказателства, съдът на Съюза трябва да провери дали твърдените факти са точно установени с оглед на тези данни или доказателства и да прецени доказателствената им сила в зависимост от обстоятелствата по случая и с оглед на евентуално представеното, по-специално от засегнатото лице, във връзка с тях становище.
- 125 Действително, изключително важни съображения, свързани със сигурността на Съюза или на неговите държави членки, или с осъществяването на международните им отношения, могат да не допуснат заинтересуваното лице да бъде уведомено за определени данни или доказателства. Въпреки това в такива случаи съдът на Съюза, на който не може да бъде противопоставена

тайната или поверителността на тези данни или доказателства, следва в рамките на упражнявания от него съдебен контрол да приложи механизми, позволяващи да бъдат съвместени, от една страна, оправданият стремеж за гарантиране на сигурността, що се отнася до естеството и източниците на сведенията, които са били взети предвид за приемането на съответния акт, и от друга страна, необходимостта на частноправния субект да бъде в достатъчна степен гарантирано зачитането на неговите процесуални права като правото на изслушване, както и състезателното начало (вж. в този смисъл Решение по дело Kadi, точки 342 и 344; вж. също по аналогия Решение по дело ZZ, посочено по-горе, точки 54, 57 и 59).

- 126 За целта съдът на Съюза, като анализира всички правни и фактически обстоятелства, представени от компетентния орган на Съюза, следва да провери основателността на съображенията, посочени от този орган, подкрепящи възраженията му срещу това съобщаване (вж. по аналогия Решение по дело ZZ, посочено по-горе, точки 61 и 62).
- 127 Ако съдът на Съюза стигне до извода, че тези съображения допускат съобщаването, най-малкото частично, на съответните данни или доказателства, той дава възможност на компетентния орган на Съюза да го извърши спрямо засегнатото лице. Ако този орган възрази срещу съобщаването на всички или на част от тези данни или доказателства, съдът на Съюза извършва анализ на законосъобразността на обжалвания акт единствено въз основа на съобщените данни или доказателства (вж. по аналогия Решение по дело ZZ, посочено по-горе, точка 63).
- 128 За сметка на това, ако се окаже, че посочените от компетентния орган на Съюза съображения действително не позволяват на засегнатото лице да бъдат съобщени представени пред съда на Съюза данни или доказателства, е необходимо да се намери подходящ баланс между изискванията за право на ефективна съдебна защита, и по-специално за зачитане на състезателното начало, и изискванията, произтичащи от сигурността на Съюза или на неговите държави членки, или от провеждането на международните им отношения (вж. по аналогия Решение по дело ZZ, посочено, точка 64).
- 129 За целите на този баланс могат да се изберат възможности като съобщаването на резюме на съдържанието на съответните данни или доказателства. Независимо от прилагането на тези възможности съдът на Съюза следва да прецени дали и до каква степен липсата на оповестяване на поверителни данни или доказателства на засегнатото лице и свързаната с нея невъзможност то да представи становище във връзка с тях могат да оказат влияние върху доказателствената сила на поверителните доказателства (вж. по аналогия Решение по дело ZZ, посочено по-горе, точка 67).
- 130 Предвид превантивния характер на разглежданите ограничителни мерки, ако в рамките на своя контрол за законосъобразност на обжалваното решение, определен в точки 117—129 от настоящото решение, съдът на Съюза приеме, че поне един от мотивите, посочени в изложението, представено от Комитета по санкциите, е достатъчно точен и конкретен, че е подкрепен с доказателства и сам по себе си представлява достатъчно основание за поддържането на това решение, обстоятелството, че други мотиви не са такива, не би могло да обоснове отмяната на споменатото решение. В обратната хипотеза той ще отмени обжалваното решение.
- 131 Този съдебен контрол е абсолютно необходим, за да се гарантира справедлив баланс между опазването на международния мир и сигурност и закрилата на свободите и основните права на засегнатото лице (вж. в този смисъл Решение по дело E и F, посочено по-горе, точка 57), които са обща ценности за ООН и Съюза.
- 132 Действително въпреки превантивния си характер разглежданите ограничителни мерки оказват значително негативно въздействие върху посочените свободи и права, свързано, от една страна, със сериозното смущаване както на професионалния, така и на личния живот на засегнатото

лице поради ограниченията върху упражняването на правото му на собственост, които произтичат от общия им обхват и, както в случая, от действителната продължителност на прилагането им, както и, от друга страна, с общественото опозоряване и недоверие, което предизвикват по отношение на това лице (вж. в този смисъл Решение по дело Kadi, точки 358, 369 и 375, Решение по дело Франция/People's Mojahedin Organization of Iran, посочено по-горе, точка 64, Решение по съединени дела Al-Aqsa/Съвет и Нидерландия/Al-Aqsa, посочено по-горе, точка 120, както и Решение от 28 май 2013 г. по дело Abdulrahim/Съвет и Комисия, C-239/12 P, точка 70 и цитираната съдебна практика).

133 Този контрол е толкова по-необходим поради това, че въпреки подобренията, внесени в тях, и по-специално след приемане на спорния регламент, процедурите по заличаване и служебно преразглеждане, въведени в рамките на ООН, не осигуряват на лицето, което е вписано в обобщения списък на Комитета по санкциите, а впоследствие и в списъка, съдържащ се в приложение I към Регламент № 881/2002, гаранции за ефективна съдебна защита, както наскоро подчерта в точка 211 от Решение от 12 септември 2012 г. по дело Nada с/у Швейцария (все още непубликувано в *Recueil des arrêts et décisions*) Европейският съд по правата на човека, приемайки съображенията на Tribunal fédéral suisse [Швейцарски федерален трибунал].

134 Действително характерна за ефективната съдебна защита трябва да бъде възможността, която тя дава на засегнатото лице, да поиска от съда да установи с решение за отмяна, по силата на което обжалваният акт се заличава с обратна сила от правния мир и се счита за несъществуващ в нито един момент, че вписването или запазването на името в разглеждания списък е било опорочено поради незаконосъобразност, чието установяване може да реабилитира лицето или да представлява форма на обезвреда на претърпяната от него неимуществена вреда (вж. в този смисъл Решение по дело Abdulrahim/Съвет и Комисия, посочено по-горе, точки 67—84).

– По грешките при прилагане на правото, които засягат обжалваното съдебно решение

135 Видно от елементите на предходния анализ, зачитането на правото на защита и правото на ефективен съдебен контрол изисква, от една страна, компетентният орган на Съюза да съобщи на съответното лице изложението на мотивите, представено от Комитета по санкциите, на което се основава решението за вписване или запазване на името на това лице в списъка, съдържащ се в приложение I към Регламент № 881/2002, да му позволи да изложи надлежно своето становище по този повод и да разгледа грижливо и безпристрастно основателността на твърдените мотиви с оглед на становището и евентуалните оневиняващи доказателства, представени от това лице.

136 Зачитането на тези права изисква, от друга страна, в случай на съдебно оспорване съдът на Съюза да провери по-специално дали са достатъчно точни и конкретни мотивите, посочени в изложението, представено от Комитета по санкциите, както и при необходимост дали е доказано настъпването на фактите, свързани със съответния мотив, с оглед на данните и доказателствата, които са били съобщени.

137 За сметка на това обстоятелството, че компетентният орган на Съюза не предоставя достъп на засегнатото лице и впоследствие на съда на Съюза до данните и доказателствата, държани единствено от Комитета по санкциите или съответния член на ООН, отнасящи се до изложението на мотивите, което е в основата на разглежданото решение, само по себе си не би могло да залегне в основата на констатация за нарушение на същите тези права. При това положение обаче съдът на Съюза, от който е поискано да контролира фактичката основателност на мотивите, съдържащи се в изложението, представено от Комитета по санкциите, отчитайки становището и оневиняващите доказателства, евентуално представени от засегнатото лице, както и отговора на компетентния орган на Съюза на това становище, няма

да има на разположение допълнителни данни или доказателства. Следователно, ако за него е невъзможно да констатира основателността на тези мотиви, последните не биха могли да послужат като основа на обжалваното решение за вписване.

- 138 Следователно в точки 173, 181—184, 188 и 192—194 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е основал констатацията си за наличие на нарушение на правото на защита и на ефективна съдебна защита, а следователно и на принципа на пропорционалност, на липсата на съобщаване от страна на Комисията на г-н Kadi и на самия Общ съд на данните и доказателствата, свързани с мотивите за запазване на вписването на заинтересуваното лице в списъка, съдържащ се в приложение I към Регламент № 881/2002, при това въпреки че, видно от точки 81—95 от обжалваното съдебно решение, той отчита, както за целите на отхвърляне на поисканите от г-н Kadi процесуално-организационни действия за извършване на това съобщаване, така и в хода на заседанието, обстоятелството, че Комисията не разполага с тези данни и доказателства.
- 139 Противно на посоченото в точки 181, 183 и 184 от обжалваното съдебно решение, от пасажите от Решение по дело Kadi, на които е направено позоваване в тези точки, не се установява, че липсата на достъп на заинтересуваното лице и на съда на Съюза до данни или доказателства, с които компетентният орган на Съюза не разполага, само по себе си съставлява нарушение на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита.
- 140 Освен това, като се напомни, че съображенията на Общия съд по въпроса дали мотивите са достатъчни, или не, могат да се контролират от Съда в рамките на производството по обжалване (вж. в този смисъл Решение по дело Съвет/Vamba, посочено по-горе, точка 41 и цитираната съдебна практика), Общият съд допуска грешка при прилагане на правото, като основава, видно от точки 174, 177, 188 и 192—194 от обжалваното съдебно решение, констатацията си за такова нарушение на неясните и неточни според него твърдения, съдържащи се в изложението на мотивите, представено от Комитета по санкциите, въпреки че самостоятелното разглеждане на всеки от тези мотиви не дава основание за подобен общ извод.
- 141 Действително, както правилно постановява Общият съд, като в точка 177 от обжалваното съдебно решение приема довода на г-н Kadi, изложен в точка 157, четвърто тире от това решение, последният мотив, посочен в изложението, представено от Комитета по санкциите, изведен от обстоятелството, че г-н Kadi притежавал няколко дружества в Албания, които предоставяли средства на екстремисти или им възлагали функции по контрола на средствата на тези дружества, от които не повече от пет получавали оборотни средства от Осама бен Ладен, наистина не е достатъчно точен и конкретен, тъй като не съдържа никакви указания относно идентичността на съответните дружества, момента на посочените действия и идентичността на „екстремистите“, за които се твърди, че са се ползвали от тези действия.
- 142 За сметка на това същото не важи за останалите мотиви, посочени в представеното от Комитета по санкциите изложение на мотивите.
- 143 Действително, първият мотив, изведен от факта, че г-н Kadi признава, че е бил един от основателите на фондация „Muwafaq“ и че е ръководил дейността ѝ, а тя винаги е действала под егидата на Афганистанския клон (Makhtab al-Khidamat), създаден по-специално от Осама бен Ладен и предшественик на Ал Кайда, и която, след като през юни 2001 г. Афганистанският клон прекратява дейността си, се влива в тази мрежа, е достатъчно точен и конкретен, доколкото идентифицира съответното образувание и ролята на г-н Kadi във връзка с него, както и елементите на твърдяната връзка между това образувание, от една страна, и Осама бен Ладен и мрежата на Ал Кайда, от друга.

- 144 Вторият мотив е изведен от обстоятелството, че за да осигури управлението на европейските клонове на фондация „Muwafaq“, през 1992 г. г-н Kadi наема г-н Al-Ayadi по препоръка на г-н Julaidan, финансист, който се сражава заедно с Осама бен Ладен в Афганистан през 80-те години. Към момента на това назначаване г-н Al-Ayadi е един от главните лидери на Тунизийския ислямски фронт и действа по споразумение с Осама бен Ладен. В началото на 90-те отива в Афганистан, за да премине паравоенно обучение, а след това, заедно с други лица, отива в Судан, за да сключи с Осама бен Ладен споразумение относно приемането и обучението на тунизийци и впоследствие споразумение за приемането на тунизийски бойци, дошли от Италия, от сътрудници на Осама бен Ладен в Босна и Херцеговина.
- 145 Този втори мотив е достатъчно точен и конкретен, тъй като съдържа необходимите уточнения относно момента и контекста на разглежданото назначаване, както и относно личните елементи на твърдяната връзка на това назначаване с Осама бен Ладен.
- 146 Третото основание, което се базира на изявление, направено през 1995 г. от г-н Talad Fuad Kassem, ръководител на Al-Gama'at al Islamiyya, съгласно което фондация „Muwafaq“ е предоставяла логистична и финансова подкрепа на батальон бойци в Босна и Херцеговина, е изведено от обстоятелството, че в средата на 90-те години посочената фондация е участвала заедно с Осама бен Ладен във финансирането на терористични действия на тези бойци и че е допринасяла за трафика на оръжие с произход от Албания, предназначено за Босна и Херцеговина.
- 147 Това трето основание е достатъчно точно и конкретно, тъй като идентифицира автора на разглежданото изявление, отделните видове укорими действия, момента, в който се твърди, че са извършени, както и твърдяната връзка, която имат с действията на Осама бен Ладен.
- 148 Четвъртото основание е изведено от обстоятелството, че г-н Kadi е един от основните акционери на понастоящем затворената босненска Depozitna Banka, в която г-н Al-Ayadi осъществява определени функции и представлява интересите на г-н Kadi и в която вероятно са проведени събрания, посветени на подготовката на атентат срещу учреждение на Съединените щати в Саудитска Арабия.
- 149 Противно на посоченото в точка 175 от обжалваното съдебно решение, този четвърти мотив е достатъчно точен и конкретен, тъй като идентифицира финансовото учреждение, чрез което се твърди, че г-н Kadi допринася за осъществяването на терористична дейност, както и естеството на съответния терористичен план, който се твърди, че е налице. Условността на изявленията, сочещи провеждането в това учреждение на подготвителни срещи във връзка с твърдения план, не е в разрез с изискванията, присъщи за задължението за мотивиране, тъй като мотивите за вписване в списък на Съюза могат действително да се основават на подозрения за участие в терористични дейности при спазване на изискването да се провери основателността на тези подозрения.
- 150 Въпреки че от точки 138—140 и 142—149 от настоящото решение се установява, че Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото, следва да се провери дали въпреки тях диспозитивът на обжалваното съдебно решение е основателен поради правни съображения, различни от приетите от Общия съд, като в този случай жалбата трябва да се отхвърли (вж. в този смисъл Решение от 19 април 2012 г. по дело Artogodan/Комисия, C-221/10 P, точка 94 и цитираната съдебна практика).

– По незаконосъобразността на спорния регламент

- 151 Във връзка с първия мотив, посочен в изложението, представено от Комитета по санкциите и упоменат в точка 143 от настоящото решение, следва да се отбележи, че в становището си от 10 ноември 2008 г., представено в подкрепа на жалбата му пред Общия съд, г-н Kadi, макар да признава, че е бил сред основателите на фондация „Muwafaq“, отрича всякаква подкрепа за тероризма от нейна страна и всякаква връзка между нея и Афганистанското бюро. Като прилага към становището си учредителния акт на фондация „Muwafaq“, той твърди, че нейната цел била изключително благотворителна и хуманитарна, главно насочена към подпомагането на лица, страдащи от глад по света, и по-специално в Судан. Макар да признава, че е участвал при вземането на международните стратегически решения на фондация „Muwafaq“, той отрича всякакво участие в ежедневно управление на нейните дейности по света, и по-специално при наемането на местни служители. Той също оспорва, че фондация „Muwafaq“ се е присъединила към мрежата на Ал Кайда през юни 2001 г., като по-специално подчертава със съответни доказателства, че тя е преустановила всякаква дейност не по-късно от 1998 г.
- 152 В отговора си от 8 декември 2008 г. на становището на г-н Kadi, също представен пред Общия съд, Комисията сочи, че преустановяването на цялата или част от дейността на съответното образувание не може да изключи възможността, след като то разполага със самостоятелна юридическа личност, да се е присъединило към мрежата на Ал Кайда.
- 153 Все пак се налага констатацията, че не са представени никакви данни или доказателства в подкрепа на твърденията относно участието на фондация „Muwafaq“ в проявите на международен тероризъм в рамките на връзки с Афганистанското бюро и мрежата на Ал Кайда. При тези обстоятелства указанията относно ролята и функциите на г-н Kadi във връзка с тази фондация не могат да послужат като основание за приемането в рамките на Съюза на ограничителни мерки спрямо него.
- 154 Що се отнася до втория мотив, посочен в изложението, представено от Комитета по санкциите и упоменат в точка 144 от настоящото решение, в становището си от 10 ноември 2008 г. г-н Kadi, макар да признава, че през 1992 г. по препоръка на г-н Julaidan е назначил г-н Al-Ayadi, за да осигури ръководството на европейските клонове на фондация „Muwafaq“, твърди, че в Европа единствената цел на тази фондация е подкрепата за босненските и хърватските бежанци по време на войната на Балканите през 90-те години. Той сочи, че г-н Julaidan, който по това време е негов сътрудник по проект за подпомагане на професионалното обучение на хърватски бежанци, му е препоръчал г-н Al-Ayadi заради професионалния му опит в управлението на хуманитарни дейности и заради почтеността му. Той също сочи, че през 1992 г. не е имал никакво основание да подозира г-н Al-Ayadi и г-н Julaidan в оказването на подкрепа за терористични дейности, като подчертава, че през 80-те години Осама бен Ладен е бил считан за съюзник на западните сили в отношенията им със Съветския съюз, че едва от 1996 г. последният е описван като заплаха за международната сигурност и че едва през октомври 2001 г. и септември 2002 г. съответно г-н Al-Ayadi и г-н Julaidan са включени в обобщения списък на Комитета по санкциите. Накрая, той твърди, че изобщо не е знаел за съществуването на Тунизийския ислямски фронт и за твърдените връзки на г-н Al-Ayadi с тази организация.
- 155 В отговора си от 8 декември 2008 г. на становището на г-н Kadi Комисията твърди, че назначаването на г-н Al-Ayadi от г-н Kadi по препоръка на г-н Julaidan, в съчетание с контактите на г-н Al-Ayadi и г-н Julaidan с Осама бен Ладен, позволява да се направи извод, че тези отделни лица са действали съгласувано или принадлежат към една и съща мрежа. Тя добавя, че при тези обстоятелства няма значение, че г-н Kadi твърди, че не е знаел за твърдените връзки на г-н Al-Ayadi с Тунизийския ислямски фронт.

- 156 В тази връзка, без да се изключва, че данните и доказателствата, упоменати в изложението на мотивите, предоставено от Комитета по санкциите по отношение на назначаването от г-н Kadi на г-н Al-Ayadi през 1992 г. по препоръка на г-н Julaidan и твърдяното участие на г-н Al-Ayadi и на г-н Julaidan в терористични дейности във връзка с Осама бен Ладен, биха могли да се сметат за достатъчни, за да обосноват първоначалното вписване през 2002 г. на г-н Kadi в списъка с физически лица, съдържащ се в приложение I към Регламент № 881/2002, следва да се отбележи, че същите тези обстоятелства, които не се подкрепят по друг начин, не могат да обосноват запазването след 2008 г. на вписването му в списъка по този регламент, изменен със спорния регламент. Действително с оглед на времевия отстъп между двата акта, данните и доказателствата, които се отнасят за 1992 г., вече не са достатъчни сами по себе си през 2008 г., за да обосноват запазването в рамките на Съюза на г-н Kadi в списъка с физически лица и образувания, визирани от разглежданите ограничителни мерки.
- 157 Във връзка с третия мотив, посочен в изложението, представено от Комитета по санкциите, и упоменат в точка 146 от настоящото решение, в становището си от 10 ноември 2008 г. г-н Kadi твърди, че не знае за съществуването на г-н Talad Fuad Kassem. Той отрича някога да е осигурявал и най-малка финансова, логистична или всякаква друга подкрепа на това лице, на ръководеното от него образувание или на бойци от Босна и Херцеговина. Той също твърди, че доколкото знае, нито фондация „Muwafaq“, нито някой от неговите служители някога е предоставял подобна подкрепа от такова естество.
- 158 В отговора си от 8 декември 2008 г. на становището на г-н Kadi Комисията твърди, че изявлението на г-н Talad Fuad Kassem е съображение в полза на констатацията, че г-н Kadi е използвал положението си за цели, чужди на обичайните дейности. Тя добавя, че при тези обстоятелства е без значение дали г-н Kadi познава г-н Talad Fuad Kassem или не.
- 159 Все пак не са представени никакви данни или доказателства, позволяващи да се провери дали изявлението, приписвано на г-н Talad Fuad Kassem в изложението на мотивите, представени от Комитета по санкциите, отговаря на истината, както и да се прецени, по-конкретно с оглед на твърдението на г-н Kadi, че не е знаел за съществуването на г-н Talad Fuad Kassem, доказателствената сила на това изявление във връзка с твърденията за подкрепата от страна на фондацията „Muwafaq“ на терористични дейности в Босна и Херцеговина, осъществявани във връзка с Осама бен Ладен. При тези обстоятелства указанието относно изявлението на г-н Talad Fuad Kassem не представлява основание, годно да обоснове приемането в рамките на Съюза на ограничителни мерки срещу г-н Kadi.
- 160 Във връзка с четвъртия мотив, посочен в изложението, представено от Комитета по санкциите, и упоменат в точка 148 от настоящото решение, в становището си от 10 ноември 2008 г. г-н Kadi отрича някога да е предоставял финансова подкрепа за международния тероризъм чрез Depositna Banka или чрез каквото и да било друго учреждение. Той разяснява, че е придобил участие в тази банка с изключително търговски цели предвид перспективите за обществено-икономическо възстановяване на Босна след мирните споразумения от 1995 г., подписани в Дейтън, и че поради изискване на местното право е поверил представителството на своите интереси в тази банка на г-н Al-Ayadi, който е босненски гражданин. Познавайки се на доклади на международни дружества за одит за периода 1999—2002 г., както и на доклад на швейцарски финансов анализатор, назначен от швейцарски магистрат, който обхваща периода 1997—2001 г., той сочи, че в никой от тези доклади няма данни, че Depositna Banka е участвала по някакъв начин във финансирането или подкрепата на тероризма. Той оспорва, че банката е била затворена, като със съответни документи разяснява, че същата е извършила сливане с друга банка през 2002 г. Освен това той представя документи относно контактите през март 1999 г. между властите на Съединените щати, директора на Depositna Banka и политическите власти в Босна по правни въпроси, касаещи банковия сектор в Босна и Херцеговина. Накрая, той сочи, че ако саудитските власти са имали причина да заподозрат подготвянето в рамките на

Deropzitna Banka на атентат срещу интересите на Съединените щати на тяхна територия, те не биха пропуснали да го разпитат в качеството му на саудитски собственик на това учреждение. Посочените власти обаче изобщо не са го разпитвали.

- 161 В отговора си от 8 декември 2008 г. на становището на г-н Kadi Комисията твърди, че указанията, съгласно които Deropzitna Banka е използвана за подготовката на атентат в Саудитска Арабия, потвърждават констатацията, че г-н Kadi е използвал положението си за цели, чужди на обичайните дейности.
- 162 Все пак, тъй като никакви данни или доказателства не са посочени в подкрепа на твърдението, че в сградата на Deropzitna Banka е било възможно провеждането на срещи за подготовката на терористични актове, осъществявани във връзка с мрежата на Ал Кайда или Осама бен Ладен, указанията относно връзката, поддържана от г-н Kadi с тази банка, не позволяват да се обоснове приемането в рамките на Съюза на ограничителни мерки срещу него.
- 163 От анализа в точки 141 и 151—162 от настоящото решение е видно, че нито едно от твърденията, отправени срещу г-н Kadi в изложението, представено от Комитета по санкциите, не е в състояние да обуслови приемането в рамките на Съюза на ограничителни мерки срещу него, тъй като или мотивите са недостатъчни, или липсват данни или доказателства в подкрепа на съответния мотив с оглед на обстоятелствените възражения на заинтересуваното лице.
- 164 При тези условия грешките при прилагане на правото, установени в точки 138—140 и 142—149 от настоящото решение, с които е опорочено обжалваното съдебно решение, не са в състояние да го обезсилят, като се има предвид, че неговият диспозитив, с който се отменя спорният регламент в частта относно г-н Kadi, е основателен с оглед на правните съображения, изложени в предходната точка.
- 165 Поради това жалбите трябва да бъдат отхвърлени.

По съдебните разноски

- 166 По силата на член 184, параграф 2 от Процедурния правилник, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски. Съгласно член 138, параграф 1 от същия правилник, приложим в производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от него, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Когато встъпила в първоинстанционното производство страна, която не е жалбоподател, участва в производството пред Съда, по силата на член 184, параграф 4 той може да реши тя да понесе направените от нея съдебни разноски. Член 140, параграф 1 от този правилник предвижда, че държавите членки, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски.
- 167 Тъй като Комисията, Съветът и Обединеното кралство са загубили делото, в съответствие с исканията на г-н Kadi те следва да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски.
- 168 Република България, Чешката република, Кралство Дания, Ирландия, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Великото херцогство Люксембург, Унгария, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Словашката република и Република Финландия, които са встъпили страни, понасят направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

1) Отхвърля жалбите.

- 2) **Осъжда Европейската комисия, Съвета на Европейския съюз и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия да заплатят съдебните разноски.**
- 3) **Република България, Чешката република, Кралство Дания, Ирландия, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Великото херцогство Люксембург, Унгария, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Словашката република и Република Финландия понасят направените от тях съдебни разноски.**

Подписи